

# Knjiga proroka Daniela - broj šezdeset i osam

## *Otkrivanje proročke poruke osmog poglavlja Ezekiel: Zakon o nedjelji i posljednji dani*

Jeff Pippenger

2024-02-01

Ezekiel, osmo poglavlje, jedno je od najlakših proročkih poglavlja u Svetome pismu. To poglavlje ima jasno određenu početnu točku.

I dogodi se šeste godine, šestoga mjeseca, petoga dana u mjesecu, dok ja sjedah u svojoj kući, a starješine Judine sjedahu preda mnom, da ondje na me pade ruka Gospodina Boga. Ezekiel 8,1.

Viđenje ima jasan završetak u jedanaestom poglavlju.

Potom me duh podiže i odvede me u viđenju, po Duhu Božjemu, u Kaldeju, k onima u sužanjstvu. I viđenje koje sam bio vidio uzađe od mene. Tada govorih onima u sužanjstvu sve što mi je Gospod pokazao. Ezekiel 11:24, 25.

Viđenje iz osmoga poglavlja započinje petoga dana šestoga mjeseca šeste godine, samo dan prije nego što se datum podudara s „666“, i uistinu, viđenje govori o nedjeljnom zakonu, koji je žig zvijeri, čiji je broj broj „čovjeka grijeha“, a također i broj osmoga kraljevstva koje je od sedmorice. Oni koji odnesu pobjedu nad brojem „666“ primaju pečat Božji, a u devetome poglavlju pečat Božji stavlja se na Božji vjerni narod posljednjih dana.

I vidjeh drugi znak na nebu, velik i čudesan: sedam anđela koji imaju sedam posljednjih zala; jer se u njima dovršuje gnjev Božji. I vidjeh kao more stakleno pomiješano s ognjem; a oni koji su izvojevali pobjedu nad Zvijeri, i nad njezinim kipom, i nad njezinim žigom, i nad brojem njezina imena, stoje na staklenom moru, imajući harfe Božje. I pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i pjesmu Jaganjčevu, govoreći: Velika su i čudesna djela tvoja, Gospodine Bože Svemogući; pravedni su i istiniti putovi tvoji, Kralju svetih. Otkrivenje 15:1–3.

Neposredno prije završetka vremena milosti (jer će sedam anđela sa sedam posljednjih zala u sljedećem poglavlju Otkrivenja izliti Božji gnjev), prepoznaje se Božji narod posljednjih dana. Oni su zadobili pobjedu nad četirima stvarima. Riječ prevedena kao pobjeda znači pobijediti. Vjerni su pobijedili Zvijer, sliku Zvijeri, žig Zvijeri i broj njezina imena. Ta pobjeda uključuje i činjenicu da razumiju što ta četiri simbola predstavljaju. Samo vrlo malen postotak ljudi zna što ta četiri proročka simbola doista predstavljaju.

Svijet je nekoć znao da je papinstvo bludnica Babilona iz sedamnaestoga poglavlja, ali kako je Riječ Božja prepoznala, razumijevanje bludnice iz Tira, koja bludniči s kraljevima zemlje, biva zaboravljeno tijekom povijesti Sjedinjenih Država. Zadobiti pobjedu nad Zvijeri znači ispravno razdijeliti riječ istine utvrđujući da je Zvijer biblijskoga proroštva papinstvo. Već u sljedećem poglavlju zmaj, Zvijer i lažni prorok vode svijet u Armagedon, i Božji vjerni u posljednjim danima moraju znati koje su te tri sile.

I šesti anđeo izli svoju čašu na veliku rijeku Eufrat; i voda njezina presahnu, da se pripravi put kraljevima s istoka. I vidjeh tri nečista duha, nalik žabama, gdje izlaze iz usta zmaja, i iz usta Zvijeri, i iz usta lažnoga proroka. Jer to su duhovi đavolski, koji čine čudesa, te izlaze k kraljevima zemlje i svega svijeta, da ih skupe na boj onoga velikoga dana Boga Svemogućega. Evo, dolazim kao tat. Blažen je onaj koji bdije i čuva svoje haljine, da ne hodi gol i da se ne vidi njegova sramota. I skupi ih na mjesto koje se hebrejski zove Armagedon. Otkrivenje 16:12–16.

Pobjeda nad Zvijeri jest pobjeda pravilnoga razumijevanja tko je Zvijer. Upravo navedeni odlomak izriče blagoslov onima koji bdiju i čuvaju svoje haljine, no do šeste pošasti vrijeme milosti za sve ljude u potpunosti je završeno. Kada Mihovil ustane, ljudsko vrijeme milosti završava, a potom se izlijeva sedam posljednjih pošasti. Nakon završetka vremena milosti nema načina da se promijene haljine, no uz šestu je pošast povezano upozorenje. To upozorenje odnosi se na ispravno razumijevanje Zvijeri prije završetka vremena milosti, a ako nemate to razumijevanje, izgubit ćete haljinu Kristove pravednosti prije završetka vremena milosti.

„Oni koji postanu zbunjeni u svojem razumijevanju Riječi, koji ne uspiju uvidjeti značenje antikrista, zasigurno će se svrstati na stranu antikrista. Sada nije vrijeme da se stopimo sa svijetom. Daniel stoji u svojem dijelu i na svojem mjestu. Proročanstva Daniela i Ivana treba razumjeti. Ona tumače jedno drugo. Ona svijetu daju istine koje bi svatko trebao razumjeti. Ta proročanstva trebaju biti svjedočanstvo u svijetu. Svojim ispunjenjem u ovim posljednjim danima sama će se objasniti.“ Kress Collection, 105.

Ako osoba ne razumije da je antikrist papinstvo, završit će na strani papinstva, ili će, kako je Ivan napisao, hodati gola i očitovati svoju sramotu. Zadobiti pobjedu nad Zvijeri znači razumjeti da je Zvijer papinska vlast i sve što je otkriveno o papinskoj vlasti. Oni koji zadobiju pobjedu i razumiju da je papinstvo čovjek grijeha, morat će razumjeti da slika papinstva predstavlja načelo sjedinjenja crkve i države, pri čemu crkva ima nadzor nad tim odnosom.

U knjizi proroka Daniela struktura Zvijeri, koja je spoj crkve i države, predstavljena je kao prijestup pustoši. Prijestup je grijeh, a grijeh koji tvori papinsku Zvijer jest to što kraljevi predaju svoju vlast papinskoj vlasti. Čineći to, oni počinjaju duhovno bludništvo, što je Danielov prijestup pustoši i Ivanov lik Zvijeri.

Zadobiti pobjedu nad papinskom slikom znači razumjeti po Božjoj Riječi da Sjedinjene Države najprije uspostavljaju taj odnos i potvrđuju ga u uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu, a zatim prisiljavaju cijeli svijet da prihvati isti odnos.

Odnos crkve i države koji će Sjedinjene Države nametnuti zemlji sastoji se u tome da jednoga svjetskog vladavina (Ujedinjeni narodi) stupa u savez s papinstvom kao upravljačkom silom u tim uređenjima. Zadobiti pobjedu nad slikom Zvijeri znači razumjeti, po Božjoj proročkoj Riječi, da slika Zvijeri predstavlja upravo te stvari.

Zadobiti pobjedu nad Zvijeri i njezinim likom uključuje i stjecanje razumijevanja o znaku vlasti Zvijeri (papinstva).

Žig zvijeri jest prisilno svetkovanje nedjelje kao Božjega subotnjeg dana. Da bi se odnijela pobjeda nad žigom, potrebno je razumjeti da je bogoslužje nedjeljom štovanje sunca te da ono nije ništa manje nego pogansko štovanje Baala. Ta pobjeda uključuje istinu da nitko ne prima žig zvijeri dok on ne bude nametnut ljudima.

„No kršćani prošlih naraštaja svetkovali su nedjelju, smatrajući da time drže biblijsku subotu; a i sada u svakoj crkvi ima istinskih kršćana, ne isključujući ni Rimokatoličku crkvu, koji iskreno vjeruju da je nedjelja subota određena božanskom odredbom. Bog prihvaća njihovu iskrenost nakane i njihovu čestitost pred Njim. Ali kada svetkovanje nedjelje bude nametnuto zakonom i svijet bude prosvijetljen glede obveze prave subote, tada će svatko tko bude prestupio Božju zapovijed da bi poslušao propis koji nema više vlasti od vlasti Rima, time odati čast papinstvu iznad Boga. On iskazuje počast Rimu i sili koja provodi ustanovu koju je odredio Rim. On se klanja Zvijeri i njezinoj slici. Kad ljudi tada odbace ustanovu za koju je Bog objavio da je znak Njegove vlasti, a umjesto nje ukažu čast onome što je Rim izabrao kao znak svoje vrhovne vlasti, time će prihvatiti znak odanosti Rimu — ‘žig Zvijeri’. I tek kada to pitanje bude tako jasno stavljeno pred narod te oni budu dovedeni do izbora između Božjih zapovijedi i ljudskih zapovijedi, oni koji ustraju u prijestupu primit će ‘žig Zvijeri’.“ Velika borba, 449.

Oni koji zadobiju pobjedu nad zvijeri, nad slikom zvijeri i nad žigom zvijeri moraju također zadobiti pobjedu nad brojem njezina imena. U razdoblju povijesti kada bludnica iz Tira nije bila zaboravljena, protestantski je svijet znao da je papinstvo antikrist. Znali su da je Pavao prepoznao papinstvo kao „onoga bezakonika“, „čovjeka grijeha“, „tajnu bezakonja“ i „sina propasti; koji se protivi i uzvisuje iznad svega što se zove Bog ili se štuje, tako da kao Bog sjedi u hramu Božjem, pokazujući sebe da je Bog.“ Ali sada je velika bludnica iz Tira zaboravljena.

U prošlim vremenima postojale su različite primjene izopsefije, odnosno gematrije, koje su pokazivale da broj „666“ simbolički predstavlja papinstvo. Klasičan primjer toga jest da su na papinskoj mitri ispisane riječi Vicarius Filii Dei. Vicarius Filii Dei, što znači „Namjesnik Sina Božjega“, te se stoga odnosi na njegovu tvrdnju da sjedi u hramu Božjem, prisvajajući sebi da je Bog. Latinska slova izraza Vicarius Filii Dei odgovaraju broju šest stotina šezdeset i šest.

Zvijer, koja je papinska vlast, prepoznaje se po svojem broju, a njegov je broj „666“, no čovjek grijeha zadobio je smrtonosnu ranu 1798. godine i bio je zaboravljen. U posljednjim danima smrtonosna rana treba biti iscijeljena, a iscjeljenje smrtonosne rane pokazuje da Sjedinjene Države najprije u vlastitoj naciji oblikuju sliku Zvijeri, a zatim prisiljavaju svijet da učini isto.

Svjetska slika zvijeri jest i dvostruka i trostruka. Proročki je dvostruka jer je sačinjena od spoja Crkve i države, ali je trostruka po tome što je sačinjena od zmaja, zvijeri i lažnog proroka. Kada se uspostavi trostruki savez upravo onih sila koje će povesti svijet u Armagedon, one će biti zvijer koja je osmo kraljevstvo, koje je od sedmorice, a također će biti i trostruki savez šestoga kraljevstva. Broj imena zvijeri u posljednjim danima ponovno je „666“, jer predstavlja tri kraljevstva od kojih je svako dio šestoga kraljevstva.

Zadobiti pobjedu nad Zvijeri, njezinim kipom, njezinim žigom i brojem njezina imena znači razumjeti zagonetku da je „osmi od sedmorice“, što je tajna iz Daniela 2, koju je Daniel molio da razumije. To je sastavni dio Otkrivenja Isusa Krista koji biva odpečaćen neposredno prije nego što se zaključi vrijeme kušnje, jer, kako je Ivan rekao, „vrijeme je blizu“. Iz toga razloga oni koji zadobiju tu pobjedu prikazani su kao da su s anđelima koji izlijevaju zla, jer oni zadobivaju pobjedu, odnosno potrebno proročko razumijevanje, neposredno prije nego što se zaključi vrijeme kušnje.

Oni koji razumiju da se Otkrivenje Isusa Krista otpećuje neposredno prije završetka vremena milosti, i da je broj „666“ sastavni dio te vizije, neće propustiti uočiti da viđenje iz osmog poglavlja Ezekielu započinje petoga dana (što je dan prije šestoga dana), u šestome mjesecu šeste godine. Do kraja osmoga poglavlja dvadeset i pet muškaraca klanja se suncu, a deveto poglavlje prepoznaje one koji primaju pečat Božji.

Kontekst viđenja jest žig Zvijeri i pečat Božji, a viđenje se otvara neposredno prije završetka vremena milosti pri nedjeljnom zakonu, kako je predloženo brojem „666“. No završetak vremena milosti, koji se prepoznaje kao onaj što nastupa pri nedjeljnom zakonu u Sjedinjenim Državama, nije završetak vremena ljudske milosti, nego završetak vremena milosti samo za adventiste sedmoga dana.

Viđenje je prikazano kao da se odvija unutar Jeruzalema, koji je simbol Crkve adventista sedmoga dana. Pri donošenju zakona o nedjelji u Sjedinjenim Državama, adventisti sedmoga dana jedini su sloj koji se upravo tada i ondje smatra odgovornim za svjetlo o suboti.

„Ako vam je predloženo svjetlo istine, otkrivajući subotu iz četvrte zapovijedi i pokazujući da u Božjoj Riječi nema nikakva temelja za svetkovanje nedjelje, a vi se ipak i dalje držite lažne subote, odbijajući svetkovati subotu koju Bog naziva ‘moj sveti dan’, primajte žig zvijeri. Kada se to događa? — Kada se pokoravate odredbi koja vam zapovijeda da prestanete raditi u nedjelju i štujete Boga, premda znate da u Bibliji nema ni jedne riječi koja bi pokazivala da je nedjelja išta drugo osim običnoga radnog dana, pristajete primiti žig zvijeri i odbijate Božji pečat. Ako taj žig primimo na svoja čela ili na svoje ruke, sudovi izrečeni nad neposlušnima moraju pasti na nas. Ali pečat živoga Boga stavlja se na one koji savjesno drže subotu Gospodnju.” Review and Herald, 27. travnja 1911.

Viđenje iz osmog do jedanaestog poglavlja Ezekielu predložuje povijest koja vodi do završetka vremena milosti za Jeruzalem. Prikazano je kao da se zbiva samo dan prije nego što stigne broj „666“, a osmo poglavlje prikazuje sve veću pobunu unutar Jeruzalema koja kulminira time što se vodeći ljudi klanjaju suncu, primajući tako žig zvijeri.

Deveto poglavlje prikazuje anđela kako prolazi kroz Jeruzalem (time označujući slijed događaja) i stavlja pečat na jedan razred prije anđela zatornika koji potom ubijaju sve koji nemaju pečat. Oba poglavlja prikazuju progresivnu povijest koja vodi do zakona o nedjelji, gdje se jedan razred klanja suncu, a drugi prima pečat Božji. Tada se zli uklanjaju iz Jeruzalema, jer zakon o nedjelji razdvaja zle i mudre.

Zapečaćivanje koje je prikazano u devetom poglavlju Ezekielia isto je ono zapečaćivanje koje je prikazano u sedmom poglavlju Otkrivenja.

„Ako takvi prizori tek trebaju doći, tako strašni sudovi nad krivim svijetom, gdje će biti utočište Božjem narodu? Kako će biti zakriljeni dok gnjev ne prođe? Ivan vidi elemente prirode — potres, oluju i političke sukobe — prikazane kao da ih zadržavaju četiri anđela. Ti su vjetrovi pod nadzorom sve dok Bog ne izda riječ da ih puste. U tome je sigurnost Božje crkve. Anđeli Božji izvršavaju Njegovu volju, zadržavajući vjetrove zemlje, da vjetrovi ne pušu ni na zemlju, ni na more, ni na ikakvo drvo, dok se sluge Božje ne zapečate na svojim čelima. Vidi se kako silni anđeo uzlazi s istoka (ili od izlaska sunca). Taj najsilniji od anđela u svojoj ruci ima pečat Boga živoga, ili Onoga koji jedini može dati život, koji može na čela upisati znak ili natpis onima kojima će biti darovana besmrtnost, vječni život. To je glas toga najuzvišenijeg anđela koji je imao vlast zapovjediti četvorici anđela da zadržavaju četiri vjetra dok se ovo djelo ne izvrši i dok on ne izda poziv da ih puste.“

„Oni koji nadvladaju svijet, tijelo i đavla bit će povlašteni koji će primiti pečat živoga Boga. Oni čije ruke nisu čiste, čija srca nisu čista, neće imati pečat živoga Boga. Oni koji smišljaju grijeh i čine ga bit će zaobiđeni. Samo će oni koji, u svojem stavu pred Bogom, zauzimaju položaj onih koji se kaju i ispovijedaju svoje grijehe u velikom protuslikovnom Danu pomirenja, biti priznati i označeni kao dostojni Božje zaštite. Imena onih koji postojano gledaju, čekaju i bdiju za pojavom svojega Spasitelja — gorljivije i čežnjivije nego što oni čekaju jutro — bit će ubrojena među zapečaćene. Oni koji, premda im sva svjetlost istine blješti nad dušama, trebaju imati djela koja odgovaraju njihovoj ispovjedenjivosti, ali ih grijeh zavodi, pa podižu idole u svojim srcima, kvare svoje duše pred Bogom i onečišćuju one koji se s njima sjedinjuju u grijehu, imat će svoja imena izbrisana iz knjige života i bit će ostavljeni u ponoćnoj tami, nemajući ulja u svojim posudama sa svojim svjetiljkama. ‘A vama koji se bojite imena Mojega sunce će pravde ogranuti sa zdravljem u krilima svojim.’”

„To pečaćenje slugu Božjih isto je ono koje je Ezekielu bilo pokazano u viđenju. Ivan je također bio svjedok tog najužasnijeg otkrivenja. Vidio je more i valove gdje huče, i ljudska srca kako klonu od straha. Promatrao je kako se zemlja potresa i gore prenose usred mora (što se doslovno zbiva), kako njegove vode huče i uzburkane su, i kako se gore tresu od njegova nadimanja. Pokazane su mu pošasti, pomor, glad i smrt kako izvršavaju svoje strašno poslanje.“ Testimonies to Ministers, 445.

Pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće u sedmom poglavlju Otkrivenja također je prikazano u devetom poglavlju Ezekielia, a anđeo koji pečati jest najsilniji anđeo, koji uzlazi od istoka. Oni koji su izgubljeni, kojima su imena izbrisana iz knjige života, prikazani su kao oni koji nemaju „ulja u svojim posudama sa svojim svjetiljkama“. Dvije skupine u viđenju iz osmog do jedanaestog poglavlja Ezekielia jesu mudre i lude djevice iz Mateja dvadeset i petoga, i stoga su adventisti.

„Prispodoba o deset djevica iz Mateja 25 također prikazuje iskustvo adventnog naroda.“ Velika borba, 393.

Sestra White izričito poistovjećuje Jeruzalem iz Ezekielova viđenja s adventizmom:

„Pravi Božji narod, kojemu su na srcu duh djela Gospodnjega i spasenje duša, uvijek će promatrati grijeh u njegovu pravom, grešnom karakteru. Oni će uvijek biti na strani vjernog i otvorenog postupanja prema grijesima koji tako lako opsjedaju Božji narod. Osobito će u završnom djelu za Crkvu, u vremenu pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće koji trebaju stajati bez mane pred prijestoljem Božjim, najdublje osjećati nepravde onih koji se izjašnjavaju kao Božji narod. To je snažno predloženo prorokovim prikazom posljednjega djela pod slikom ljudi od kojih svaki u ruci ima oružje za klanje. Jedan među njima bio je odjeven u lan, s pisarevim tintarnikom uz bok. 'I Gospod mu reče: Prođi posred grada, posred Jeruzalema, i stavi znak na čela ljudi koji uzdišu i plaču zbog svih gadosti što se čine posred njega.'” Svjedočanstva, svezak 3, 266.

Viđenje iz osmog do jedanaestog poglavlja Ezekielova izravno se odnosi na povijest adventizma koja vodi do nedjeljnog zakona i zbiva se u vrijeme nedjeljnog zakona. Ono prepoznaje dvije skupine štovatelja koje se nalaze unutar Jeruzalema (adventizma) te je proročki povezano s Otkrivenjem Isusa Krista koje je otpečaćeno neposredno prije završetka vremena milosti, jer se u njegovim prvim upućivanjima iznosi broj „666” u proročkoj simbolici. Time se prepoznaje jedna od četiri stvari nad kojima mudri moraju izvojevati pobjedu u posljednjim danima, a te su četiri stvari dio svjetla o osmom koji je „od sedmorice”. Otkrivenje petnaest također prepoznaje da oni koji odnesu pobjedu nad četirima simboličkim vidovima papinstva pjevaju pjesmu Mojsijevu i Janjetovu.

U onaj dan Izaija u dvadeset sedmom poglavlju kaže da će pravednici posljednjih dana pjevati pjesmu o vinogradu, koja je pjesma što ju je Jaganjac pjevao dok je hodio među ljudima i koja označuje izabrani narod koji se mimoilazi dok se bira novi izabrani narod. Tu pjesmu pjevaju „mudri” posljednjih dana tijekom pečaćenja iz Ezekielova devet i Otkrivenja sedam. Ezekielovo viđenje iz poglavlja osam do jedanaest dio je upravo te pjesme.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Pravi Božji narod, koji u srcu nosi duh djela Gospodnjega i spasenje duša, uvijek će gledati na grijeh u njegovu pravom, grešnom karakteru. Oni će uvijek biti na strani vjernoga i otvorenoga postupanja prema grijesima koji tako lako opsjedaju Božji narod. Osobito će u završnom djelu za Crkvu, u vremenu pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće koji trebaju stajati bez mane pred Božjim prijestoljem, najdublje osjećati nepravde onih koji ispovijedaju da su Božji narod. To je snažno prikazano proročkom slikom posljednjega djela pod prilikom ljudi od kojih je svaki imao u ruci oružje za klanje. Jedan među njima bio je odjeven u lan, s pisarskom tintarnicom uz bok. 'I reče mu Jahve: Prođi posred grada, posred Jeruzalema, i stavi znak na čela ljudi koji uzdišu i koji viču zbog svih gadosti što se čine posred njega.'”

„Tko u ovo vrijeme stoji u vijeću Božjem? Jesu li to oni koji praktično opravdavaju nepravde među onima koji se nazivaju Božjim narodom i koji mrmljaju u svojim srcima, ako ne i otvoreno, protiv onih koji bi ukoravali grijeh? Jesu li to oni koji zauzimaju stav protiv njih i suosjećaju s onima koji čine zlo? Nipošto! Ako se ne pokaju i ne prestanu vršiti Sotonino djelo tlačeći one koji nose teret djela i podupirući ruke grešnicima na Sionu, nikada neće primiti znak Božjega pečatnog odobrenja. Past će u općem uništenju opakih, predloženom djelom petorice ljudi koji nose oružje za klanje. Dobro zapamtite ovu točku: Oni koji primaju čisti

biljeg istine, oblikovan u njima silom Duha Svetoga, predôčen biljegom po ÷ovjeku odjevenom u lan, jesu oni „koji uzdišu i vape zbog svih gadosti koje se ÷ine“ u crkvi. Njihova ljubav prema ÷istoći te ÷asti i slavi BoŹjoj takva je, i oni imaju tako jasan uvid u prekomjernu grešnost grijeha, da su prikazani kao oni koji su u smrtnoj tjeskobi, koji ÷ak uzdišu i vape. Pročitajte deveto poglavlje Ezekielâ.“

„Ali opći pokolj svih onih koji tako ne vide široku suprotnost između grijeha i pravednosti, i ne osjećaju kao oni koji stoje u BoŹjem vijeću i primaju znak, opisan je u nalogu petorici ljudi s oruŹjem za klanje: ‘Pođite za njim kroz grad i ubijajte: neka vaše oko ne štedi niti imajte samilosti: pobijte do kraja starce i mladiće, i djevojke, i malu djecu, i Źene; ali ne prilazite nijednom ÷ovjeku na kojemu je znak; i poñnite od Mojega Svetišta.’ Testimonies, volume 3, 266, 267.”